

Fredrikshamn den 18de April
96.

Saknade vän!

Återigen sitter man
här inom Kärens murar. Tänk
huru tiden kan förändra sig.
För en vecka sedan var man
med dem, som man håller
kärast, och nu — ja, nu
ser man blott surmulne
ansikten kring sig. Hvarför
kan man ej säga åt tiden

"stanna"! så bestämde
"att den äpen^{skulle} lyda?
Du kan ej föreställa
Dig, huru bittert det
känns att blifva förflyttad
från ett glädjefullt lif till
ett lif hvares like man ej
finner annorstädes än inom
kärns murar.

Du bad att jag skulle be-
rätta för Dig något om
Maires konfirmation.

Att stunden var högtidlig
kan Du nog förtä. Men
att noya beskrifva det,
där till är jag oförmögen.
Jag hoppas för resten
att Mairu själv gjort det
redan.

Nu jag hade trefligt där
hemma är solklar. Den
ena veckan, som jag fick
vara där, förflöt som
en dröm - Huru tref-
ligt skulle det ej haf-
va varit, om Du hade
 varit där äfven. Jag
vet att Du ej vill tro
detta, men jag vill
vara uppriktig. Härefter
kan Du se, huru ståt
jag blev, då mamma ber-
tade mig; ~~huru~~ ^{att} Du
skulle hafva sagt att Du
var i vägen för mig under
sista julen. Kära Petter!
Huru kan Du hafva så
dåliga tankar om

mig. Jag tror förvästet
att du ej menar så
illa med det, som man kan
antaga - Nej broder. Svästern
tyckte jag att det var tref-
ligt då du kom, ty jag hade
väntat dig hela tiden.

Skrif nu snart till mig
och förvisa mig om att jag
tror rätt.

Hj, aj deudai Gerda, hvad
hon är nyfiken!

Hälsa Gerda, Yrjö, Sigrid
och Oskar ifall han vill
taga emot mina hälsningar.

Var afven sjäff varum
känna från

Din Broder

Carlus

Oh! Deuna gång på
Svenska, ty Gerda
har ej tyckt om Franskan